

Sygn. akt III Cz 312/19

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: Leszek Dąbek

Sędziowie: Magdalena Balion - Hajduk

(del.) Patrycja Reichel

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 września 2019 r. w G.

sprawy z powództwa Gminy G.

przeciwko M. K. i B. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Rejonowego w(...)

z dnia 7 listopada 2018 r., sygn. akt II C 1954/18

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sędzia (del.) Patrycja Reichel Sędzia Leszek Dąbek Sędzia Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Cz 312/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w wyroku z dnia 7 11 2018r. uwzględnił powództwo, zasądził solidarnie od pozwanych M. K. i B. K. na rzecz powódki Gminy G. kwotę 429zł z tytułu zwrotu kosztów procesu oraz odstąpił

w pozostałym zakresie od obciążenia ich tymi kosztami, uznając, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa jest w regulacji art. 102 k.p.c. uzasadniający obciążenia pozwanych tylko obowiązkiem zwrotu powódce opłaty od pozwu, gdyż utrzymują się oni wyłącznie ze świadczeń emerytalnych w łącznej wysokości 2.000zł, jest prowadzonych przeciwko nim szereg postępowań egzekucyjnych a powódka od 2008r. nie wywiązała się z nałożonego na nią obowiązku dostarczenia im lokalu socjalnego.

Orzeczenie zaskarżyła powódka Gmina G. w części odstępującej

od obciążenia pozwanych kosztami procesu, która wносиła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenia na jej rzecz od pozwanych solidarnie kwoty 1.800zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

Zarzucała, że przy ferowaniu postanowienia naruszono regulacje: art. 98 § 1 i 3 k.p.c. przez jego niezastosowanie oraz i 102 k.p.c. poprzez jej nieuzasadnione zastosowanie.

W uzasadnieniu zażalenia między innymi podnosiła, że wytoczenie powództwa

jest skutkiem zachowania pozwanych, którzy nadal posiadają lokal mieszkalny położony przy ul (...) o powierzchni 66,76m². Zajmując bardzo duży lokal nie podjęli żadnych kroków, aby spróbować zamienić ten lokal na lokal mniejszy lub tańszy

w utrzymaniu. Powódka poniosła koszty związane z wytoczeniem powództwa, gdyż zmuszona była zaangażować pracowników, którzy przygotowali niezbędne dokumenty oraz skorzystać z pomocy prawnej profesjonalnego pełnomocnika.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Prawodawca przewidując w art. 102 k.p.c. możliwość nieobciążania strony przegranej kosztami procesu uzależnił zastosowanie tej regulacji od wystąpienia

w sprawie „wypadków szczególnie uzasadnionych”, nie precyzując jednak bliżej,

kiedy one mają miejsce, pozostawiając to ocenie sądu.

Ocena, czy taki wypadek zachodzi w konkretnej sprawie ma charakter dyskrecjonalny i Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 05 2012r. wyraził pogląd, zgodnie z którym „ **w zasadzie nie podlega ona kontroli instancyjnej i może być podważona przez sąd wyższej instancji tylko wtedy, gdy jest rażąco niespra-wiedliwa**” (III CZ 25/12, LEX nr 1214589).

Jak słusznie zauważył Sąd pierwszej instancji pozwani znajdują się w bardzo trudnej sytuacji materialnej, gdyż jako emeryci dysponują łącznymi dochodami w wysokości około 2.000zł miesięcznie i prowadzone są przeciwko nim liczne egzekucje.

Nie dysponują oni żadnym prawem do zajmowanego lokalu i wbrew temu

co podnosi zażalenie nie mogli podjąć żadnych działań w celu jego zamiany

na mniejszy lokal.

Równocześnie istniejący stan rzeczy jest konsekwencją nie wywiązania

przez powódkę z ciążącego na niej obowiązku dostarczenia im lokalu socjalnego,

przez co zmuszeni oni są ponosi wyższe koszty mieszkania (powódka sama zauważyła

w zażaleniu, że zajmują oni lokal mieszkalny o stosunkowo dużej powierzchni),

co w powiązaniu z ich trudną sytuacją materialną doprowadziło w konsekwencji

do wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, stąd też związane z tym koszty są w części spowodowane zaniechaniem samej powódki.

Z tej przyczyny zastosowanie przez Sąd Rejonowy przy ferowaniu zaskarżonego postanowienia regulacji prawnej nie może zostać uznane jako rażąco niesprawiedliwie i tym samym brak jest podstaw do jego skorygowania.

Czyni to zażalenie bezzasadnym w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku

z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Resumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie jako bezzasadne oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

Sędzia (del) Patrycja Reichel Sędzia Leszek Dąbek Sędzia Magdalena Balion Hajduk